

ŞƏKİDƏ XANƏNDƏLİK SƏNƏTİ (XX ƏSR)

Səadət TƏHMİRAZ QIZI

İfaçılığın əsas qollarından biri xanəndəlik sənətidir. Bu, Azərbaycan xalq musiqisinin əsasını təşkil edən sahələrdən biridir. Qədim tarixe malik olan bu sənət musiqi mədəniyyətimizin müəyyən inkişaf dövrünü əhatə edir. Xanəndəlik sənətinin yaranması muğam musiqisinin inkişafı ilə sıx əlaqədardır. Şifahi ənənəli professional musiqi jann olan muğamlarımızın xalqa çatdırılmasında xanəndələrimizin xidməti böyükdür. Müxtəlif dövrlərde onlara münasibet də bir mənali olmayıb.

Ümumiyyətlə, xanəndəlik sənətinin mənşeyi və inkişaf yolları o qədər də geniş tədqiq olunmayıb. Lakin eldə olunan bəzi mənbələrə və məxəzələrə istinadən demek olar ki, xanəndəlik sənəti orta əsrlərdə şəhərlərin inkişafı ilə əlaqədar meydana gelmişdir. O zamanlar xanəndələr əsasən şəhər əyanlarının düzəldikləri ziyafətlərdə, toy şənliklərində, karvansaralarda çıxış etmişlər. Aşıqlar isə kənd məclislerinin

yaraşığı olmuşdur. Kənd toyalarında aşıqlardan başqa, zurnaçı dəstələri də çıxış etmişlər.

Məlumdur ki, orta əsrlərdə fars dilli dövlət dilini hesab olunurdu. Bu zaman xanəndələr əsasən fars dilində yazılan qəzəlləri və təsnifləri oxuduqlarına görə kəndlilər onları öz məclislərinə dəvət etmirdilər.

XX əsrin əvvəllerinə qədər varlı ailələr xanəndələri, ortabab və şəhər yoxsulları zurnaçılar dəstəsini, kənd əhli isə aşıqları öz məclislərinə dəvət edirdilər. Lakin bezi toyulara həm xanənde, həm də aşiq dəstəsi çağrılar ve növbə ilə oxuyardılar.

Tarixi təbəddülatlarla əlaqədar olaraq xanəndəlik sənəti də öz klassik inkişaf mərhələsinə qədəm qoyur. Əslinde bu həmisi klassik sənət növü hesab olunur. Çünkü onun bedii məzmunu klassik Azərbaycan poeziyasından rişələnir və kökü muğama bağlıdır.

Belüllük, öz yüksek inkişaf merkezine çatan xanendeliş soneti XX. esrin avvallarında milli müsiqi onların içerisinde Şekili torpağının yetirmeleri de var. Bunlardan en meşhur adı müsiqi tariximizde Şekili Eləşger kimi tanınan Eləşger Abdullayevdir.

Azerbaycan müsiqi modeniyetini tarihinde laiqqli yetutan Eləşger Abdullayev 1866-ci ilde Şekilde bənnə iləsində anadan olmuşdur. Xanondo Kəşfəzli Həsiməndən sonatın ilk sırrilarını öyrənen Eləşger Abdullayev püxtələşərək yalnız Şekide deyil, bütün Qarazadə meşhur olur.

Eləşger Abdullayev sonetin yüksək zirvəsinə aparan yollar cox keşməkəş olub. Ona qədər Şekilde xanendeliş edən, daha doğrusu, el şənliklərinin xanendəsi olan başqa vilayətən gelən sənətkarlar imiş. Eləşger Şekide xanendeliş sonetin işləniləşdirilməsi ilə Şekilde ifaçı olub. Hem mahir sənətkarlığına, hem de elə Şekinin ilk xanendəsi olduğunu gőre o, müsiqi tarixində mehz Şekili Eləşger kimi yaşır.

F.Suçinskinin «Azerbaycan xalq müsiqiciləri» kitabında Şekili Eləşgerin sonetə gəlişi ətrafi şərh olunur. Odur ki, biz bu yazda Şekide xanendeliş sonetini yaşadan ve Şekili Eləşgerin yoluunu davam etdirən digər sənətkarların həyat yoluна nezər salmağı qərara alırdı.

Şekili torpağının xalqımızda bəşər etdiyi ölməz sənətkarlardan biri de XX. esrin görkəmləri xanendəsi Əliövəst Sadıqovdur. Onun məlahəlli və parlaq səsi yalnız el şənliklərindən, konsert salonnannan deyil opera və balet teatrının sahnesindən bütün Azerbaycanımıza yayılmışdır.

Əliövəst Şirəli oğlu Sadıqov 1906-cı ilde dekabr ayının 21-də anadan olmuşdur. 1928-1930-cu illerde Azerbaycan Dövlət Konservatoriyasında tehsil alıb. O vaxtdan da 1963-cü ilə qədər Azerbaycan opera və balet teatrının solisti olub. O, güclü səsə ve gözəl zengülələrə malik sənətkar idi. Odur ki, oxuduğu müğəm, xalq mahni və tövüsfləri, eləcə də opera sahnesində yaradılı - Mecnun, Kərem («Leyli və Mecnun», «Əvəl və Kərem») operaları - Üzeyir Hacıbəyov, Qərib («Aşiq Qərib» - Z.Hacıbəyov), Şah İsmayılov («Şah İsmayılov» - M.Maqomayev) aşığı («Şahsenəm» R.Oliyer) və başqa rolların evezősü ifaçısı kimi tanınmış ve bu gün de yaddaşlarında ezməlli soneti ilə xatirinir.

Əliövəst Sadıqov dəfələrle SSRI-nin müxtəlif şəhərlərində, hemçinin 2 defə İranda qastrol sefərlərində olmuşdur. Hörmetli sənətkarın xidmətlərini Dövlət də yüksək qeymləndirmişdir. Belə ki, Əliövəst Sadıqov 1940-ci ilde «Əməkdar artist», 1956-ci ilde isə «Xalq artisti» fəxri adlanına layiq görülmüş, iki dəfə «Şəref nişanı» ordeni ve medallarıla təltif edilmişdir.

2006-ci ilde qüdrəti sənətkarın 100 illik yubileyi qeyd olundu. Təsəssüf ki, onun həyat və yaradıcılığına dair sənədlər elə də mühafizə edilməyib. Amma ustادdan yadigar qalan foto şəkillər, onun tənəhiyə sənətkarları xatirələri birləşdirən bir neçə evezsiz ifaçıdır. Sevindirici hələd ki, Azerbaycan radiosunun qızıl fondağı Əliövəst Sadıqovun Ifasında «Bəyati-Sırəz» muğamı və bir neçə xalq mahnırları, «Leyli və Mecnun» operasından parçalar və «Şah İsmayılov» operası qorunub saxlanılır. Respublika səs yazıları arkivində de bir neçə xalq mahnırları, müğəmlər, «Leyli və Mecnun», «Şah İsmayılov», «Şahsenəm» operaları, ustad sənətkarə həsr olunan bir neçə verilişlər, Sümüklər adına «Ədəbiyyat və İncəsənet» arxivində sənətkarın həyat və yaradıcılığına dair foto şəkillər, onun üvənənə göndərilən məktub və teleqərəmlər var. Xalqımızın görkəmlili sənətkar Əliövəst Sadıqovun bu ifarilərin laiqlinə qorumaq və onun ırsını tedqiq etmek biziñ mənəvi borcumuzdur. Bu məqsədə de «Sonatın Əliövəst zirvesi» adlı bir monoqrafiya üzündə İsləmliyə qərar alırdı. (Kitabın redaktoru sonetşunaslıq doktoru, eməkdar incəsənet xadimi, professor Ramiz Zöhrabov, müəllifi müsiqisünas Səadət Təhməriz qızıdır).

Bununla həm Əliövəst Sadıqovun həyat və yaradıcılığını daha müfəessel tedqiq etmiş oləng, həm de bu sənətkarın 100 illiyinə bir töhfə olar.

Şekinin müsiqi heyətindən mühüm xidmətləri olan, öz məlahəlli səsi ilə milli müsiqi sorvəlimizi yaşadan daha bir sənətkar olan Qarabağlı olub, amma bütün həyatını Şekili torpağına bağlayan Yunis Məmmədovdur.

O, bütün həyatını Şekide modeniyətin və İncəsənetin çəkilişindən sonra edən maşhur xanəndə olub.

Yunis Şükür oğlu Məmmədov 1909-cu il fevralın 8-də Ağdamda anadan olmuşdur.

Həlo 10 yaşındakı ikon balaca Yunisın ecazkar səsi Əhməd Ağdəməskinə həyrete getirib. Sonrakar Ağdəmə el şənliklərindən gelən Seyid Şuşinskiyin təklifi ilə Yunis Məmmədov Bakıya dəvət olunur.

Yunis Məmmədov 1931-34-cü illərdə M.Əzizbəyov adına Azerbaycan Dövlət Dram Teatrının aktyoru olur. Eyni zamanda Qurban Prımov, Seyid Şuşinski, Zülfü Adıgözəlov, Əliövəst Sadıqov kimi sənətkarlarla birləşdə işləyir və el şənliklərində iştirak etmirdi.

1934-cü ilin avqustında Şekilde Sabir adına Dövlət Dram Teatrı açılarak Bakıdan bir qrup aktyor və rejissorlarla birləşdikdən sonra Şekili gelir və elə o vaxtdan tələyini bərpa təqiblər. Əvvəlcə teatrda çalışıb. Burada işlədiyi illərdə Yunis Məmmədov Ü.Hacıbəyovun «Leyli və Mecnun», «Arşın malalan», «Məşədi İbad», Z.Hacıbəyovun «Aşiq Qərib», C.Cabbarlınin «Səlqün çiçəklər», M.Ibrahimovun «Toys», S.Vurğunun «Vaqif», S.Rüstəmovun «Durna» və sairə əsərlərdə görkəmlili sənətkarlar Yusif Vəliyev, Məmməd Bursaliyev, Sadəda Mustafayeva, Kamil Qubuşov, Məmməd Kəbir Hacıoğlu, Bileşiyəz Ələşgerova, Hökümə İsmayılova, Isabala Mustafayev, Şirinbaş Əliyeva, Zöhrə Hüseynova, Yusif Yıldız, Mikayıł Ağayev, Zahid Məlikov, Baxşalı Axundov, Mustafa Əhmədov, Məmməd Xalıqov, Heydər Məmmədzadə və başqlarla ilə çiçin-çiçin çalışıb, əsas röllərdə çıxış etmişdir. Adalar çəkiliş sənətkarları da Şekilde İncəsənetin inkişafında mühüm xidmətləri olmuşdur. Əlbəttə, bu sənətkarlarından her birinin özünəməxsus yaradıcılıq yolu var. Bütün bunu konkrət olaraq xanəndə Yunis Qarabağlıdan danışırıq.

Şekili Azerbaycanın an dilber güləşlərindən biri olmaqla bərabər, hem də möcüzələr diyandır. Burada leqəbzəs adam yoxdur. Odur ki, Yunis Məmmədovun səsini ecazkar gündündən vəhənələrənən və şəkilərənən deyə müraciət etmişdir.

Azerbaycanda Hüseynqulu Sarabskidiən sonra Mecnun roluñan mahir ifaçıları sırasında mehz Yunis Qarabağlından da idarə var.

1934-48-ci illər ərzində o dəfələrlə Mecnun və Aşiq Qərib rollerində çıxışlar etmişdir. 1949-cu ilin avqustında Sabir adına Dövlət Dram Teatrı başlanğırken Yunis Qarabağlının təşəbbüsü ilə Şekili İpek Kombinatında klub açılmışdır. O, 1949-1970-ci illərdə həmin klubun müdürü vəzifəsində çalışmışdır.

1949-1952-ci illər ərzində Yunis Qarabağlının təşəbbüsü ilə Seyid Şuşinski, Zülfü Adıgözəlov, Xan Şuşinski, Mütəllim Mütəllimov, İldrim Həsənov, Sahib Şükürov, Veyis Hacıyev kimi xanəndələr Şekiliye devət olunmuş və zəhmətşəsər qarşısında konsert programları ilə çıxışlar etmişlər.

Şekinin yerli müsiqicilərindən Əhmədbay Tahirov, Mehərrəm İsmayılov, Fərrux Əbdürəhmanov, Abdurəsəd Seyidov, Nureddin Badolov, Fərrux Məcidov kimi sənətkarları birləşdikdən sonra təqiblərənən və hər biri boyu çıxış edən Yunis Qarabağlının, Nəsib İbrahimov, Lütfi Məmmədov, Abdurəsəd Məcidov, Fərman Xəlilov, Ələsəm Hacıyev, Nazim İlyasov, Abid Hümmətov, Ənvər Abdullayev kimi xanəndələrin yetişməsində evezsiz rol olmuşdur.

Yunis Qarabağlı yalnız xanendelikle meşhûl olmuş, gözal müsiçî kimi bir neçə qadim el havalannı toplamışdır. Eyni zamanda bir neçə qazel ve bayati yazmışdır.

O, dafelerde Gürçüstan'da, Dağıstan'da, Orta Asya Respublikalarında, Ukraynada, Azerbaycanın bütün şehir ve rayonlarında qastrol saflarlarında oynamıştır. Yunis Qarabağlı 1970-1975-ci illerde xalq teatrının rössamı vezifesinde de çalışmıştır.

1975-ci ilin may ayından ise Şekide Sabit Rehman adına Dövlət Dram Teatrında sehne fealiyyətinin davam etdirərək, teatrdan butafon sexinin rəhbəri vezifesinde işlenmiştir.

Yunis Qarabağlı C.Cabbarlı adına «Azerbaycanfilm» studiyasının istehsalı olan «Səbühi», «Ögəy ana», «Leyli və Mecnun», «Dəli Kür», «Axradan vurulan zərbə» filmlerində epizodik rollarda çıxış etmişdir.

Sözün asıl manasında Yunis Qarabağlı evezsiz opera artisti, gözal xanende, mahir gülisti, rejissor, rəssam, müəllim, şair, bacarıçı, işgûzur, qayğıkis bir insan, el sənətinin ulu bilicilərindən biri idi. Bu hərtərəf mahir el sənətkar 1985-ci il noyabr ayının 3-də vafat etmişdir.

Şəki şəhər mədəniyyət şöbəsi tərəfindən şəhər klublarından birinə onun adı verilmişdir. Bu gün ustadın səsindən bize bir neçə yaşıdarlar qalib ki, garek onları da layinginçə coruyraq. Bununla da Yunis Qarabağlı ırsını yaşatmış oląng.

Xanendelik sənətində öz desti xətti ile seçilen, bir çoxunun mülliimi olan Abdurraşid Məcidovun da Şəkinin musiqi hayatında və ifaçılıq sənətində özünəməxsus yeri var.

Bu el sənətkar 1931-ci ilin dekabr ayının 30-da Şəki şəhərində anadan olmuşdur. O, ilk dəfə 1946-ci ilde Şəki fabrik-zavod şagirdliyi məktəbində təhsil alarken müsiçili ilə məşhûl olur. Genç Abdurraşid musiqiye həvəsi Şəki xanendeli Şəmsəddin Abdullayev oyatılmışdır. 1947-ci ilde Abdurraşid Məcidov Bakı şəhərində keçirilən gencərin Respublikası olimpiadasında iştirak etmişdir. 1948-1950-ci illerde tarçılan Fərrux Əbdürrahmanovla birlikdə Şəki istirahət evində, 1950-1951-ci illərdə ise Şəki korollar klubunda çalışmışdır. 1951-ci ildən isə o, C.Cabbarlı adına rayon mədəniyyət evində işləyir. A.Məcidov 1956-ci ilde Respublikası gəncərinin birinci, 1959-cu ildə isə ikinci festivallannı iştirakçı olmuş muğam, təsif və qədim xalq mahnınları ifa etmişdir.

1951-ci ildə Şərqi böyük xanendesi, ustad Seyid Şuşinski Şəkiye galmış və zəhmətkeşler qarşısında konsertlər vermişdir. Həmin konsertlərdə Abdurraşid Məcidov da iştirak edir.

1951-1984-cü illər ərzində A.Məcidov Gürçüstanın azerbaycanlılar yaşayan rayonlarında, eləcə də, respublikamızın şəhər və kənd emekçiləri qarşısında maraqlı konsert programları ilə çıxışlar etmişdir.

Abdurraşid Məcidov uzun illər meşhûr sənətkarlarla birlikdə konsert salonlarında, el şənliklərində çalıb-çığırılmışdır.

Onun yaradılığı coşxaxaldır. Belə ki, o, hem də Şəki teatrında mərhum rejissor M.K.Hacıoğlu tərəfindən tamaşaçı qoyulmuş S.Rüstəmovun «Durna», Ü.Hacıbeyovun «Məşadi İbad», Z.Hacıbeyovun «Əlli yaşında cavan», S.Vurğunun «Vaqif», «Farhad və Şirin» və sairə əsərlərde müxtəlif xarakterli obrazlar yaralımdır.

A.Məcidov 1986-ci ildən özünün ailə ansamblını teşkil etmişdir. 1989-cu ilin fevral ayında Bakıda keçirilən ailə ansamblarla Baxış-müsabiqəsində Məcidovlar ailə ansamblı laureat adına layıq görülmüşdür. O, 1989-cu ilin may ayında Ağdamda keçirilən «Xarı bülbü» birinci Beynəlxalq müsiçî festivalında, 1990 və 1991-ci illərin may aylarında isə Şəkide keçirilən ikinci və üçüncü müsiçî festivallarında uğurla çıxış etmiş, tamaşaçılar qarşısında Rast, Mahur, Zabol muğamlarının şövqü oxumusdur.

O, şıfahi xalq edəbiyyatı nümunelerindən mahərlik istifadə edərək bir neçə mahni və təsnilər da bastalamışdır. Belə təsnilərdən «Ah güle-güle», «Bağda güller», «El biziñdir», «Qaşqəndir», «Bu güzünnən eşqinə», «Elçilərin yol tündüñdir» və başqalarını nümunə getirməklə olar. Bu təsnilər görkəmlü xanendelərimizdən repertuarına daxildir.

Respublikamızın görkəmlü müsiçicileri onun sənətkarlığını yüksək qiymətləndirmişlər. Bu manadı 1989-cu ilin may ayının 25-de Şuşada görkəmlü xanendəmiz Seyid Şuşinskiyin anadan olmasının 100 illiyinə həsr olunmuş müsiçî bayramında hörməti bestəkarımız, Vəsif Adıgozəlov bütün iştirakçılar qarşısında öz təssüratını bəlli söylemişdir: «Əy Ağdamda keçirilən «Xarı bülbü» muğam festivalında yer ayrılsa idi, o zaman xanendə Abdurraşid Məcidova birincisi yer verilecektidir».

Abdurraşid Məcidov 1984-cü ildən Şəki Əhalisi Məşit Xidmeti İstehsalat İdarəəsində müsiçili aletləri üzrə temir ustası kimi də fealiyyət göstərmişdir.

Onun təsəbbüsü ilə 1988-ci ildə M.F.Axundov adına mərkəzi mədəniyyət evində Şekili Ələsgər adına muğam üzüllüy teşkil olunub və bu üzüllün sorağı çox yerlərdə gelilər.

1991-ci ilin avvelində onun təsəbbüsü ilə Şekili Ələsgər Abdullayevin anadan olmasının 125 illiyinə həsr olunmuş bir sira mədəni-külevi tədbirlər keçirilmiş, eləcə də Şekili Ələsgər adına Respublikası muğam festivalı teşkil olunmuşdur. A.Məcidov bir mülliimi kimi Elxan Rəsulov, Memmedcəməl Süleymanov, Bəstə Yusifova kimi geniş şəkili xanendələrin püxtəşəmsində xeyli zəhmət çəkmmişdir.

Bunlardan başqa Şəkide xanendelik sənətini təbliğ və təmsil edən dəbir bir neçə simaları olmuşdur. Onlardan Şəmsəddin Abdullayev, İsabella Memmedov, Nazim Şeyxov və başqalarının da adını çəkə bilerik. Bu sənətkarlar da Şəkide xanendelik sənətini inkıfş etdirənlərdən hesab olunur.

«Şəkinin müsiçili fokloru» mövzusunda elmi tədqiqatla eləqədən olaraq, burada yaşayış yaranan sənətkarların ırsını dərinlənmiş öyrənmək üçün defələr Şəkide ekspedisiyalarımız olub. Bu menbələri də elə məhz oradın elədə etmişik. Aparılan ekspedisiyalarndan belə belli oldu ki, Şəkide xanendelik sənəti öz qədim köklərini qoruyub saxlamışdır bu gün de yaşamasıdadır. Respublikamızda tanınan hörməti sənətkarlarından bir neçəsi de məhz Şəki xanendelik məktəbinin yetirmələridir. Onlardan eməkdar artistlər Kəñil Xasiyeva, Gülyaz və Gülyanaq Məmmədovaşar, müğənni Ələddin Rəsulov və başqalarının adını çəkə bilerik.

Sözsüz ki, zamanın telebi həmisi incəsənətə öz təsirini göstərir. Bu gün Şəkinin xanendelik sənətində də bu cəhətə qarşılıqlı. Amma onu demək istəyirik ki, nə qədər mülasimlik olsa belə, milli köklərimizden uzaqlaşmamalıyıq. Güman edirik ki, Şəkide xanendelik sənəti daim milli köklərə asaslanacaq.

QEYDLƏR

1. F.Şuşinski «Azerbaycan xalq müsiçiciləri». Bakı, 1970. Səh.130